

Publicerad 2011-06-28 11:20 av Lethe

Höga skyars smekning

Så ren den är, den klara Himmelstron som fuktar
min fantasi, dess solbeklädda vy
dit allt mitt tjärbeklädda mörker suktar
och hoppas att en saknad dag ska gry.
Så ren den är, den klara Himmelstron som fuktar.

En vacker fenixfågel mig på ryggen bär
upp i feberkalla dimensioner,
dit dolda läppars viskningar och kyssar när
de för mig obekanta visioner
som fenixfågeln i sitt stilla minne bär.

Kan du smeka himlens hud med dina händer,
med krökta fingrar rispa molnens rygg,
famla efter vita horisonter stränder?
Du som alltid vek undan, blyg och skygg,
kan du smeka himlens hud med dina händer?

Skugga, förmår du i din fantasi förstå
att varje ögonblick - en spänd lina -
försöker kroppen blott att djuriskt upprätt stå
för att se dess timglas ymnigt sina?
Skugga, förmår du i din fantasi förstå

hur jag i den brinnande sol som föröder
oss, sett hur minnestrådar skuggat
Ikaros vingslag, som i dess strålar glöder
och hur askan över världen duggat?
Vad jag sett i den brinnande sol som föröder!

Vilken ökenbris på mina ögon äter
likt minimala gamar på ett as
som förgyller himmelen, vars rymder fräter
på oss, fula blommor i en vacker vas.
Vilken ökenbris på mina ögon äter?

Vilka är de förtärande ljud som dränker
mina flyktiga tankar i ett dis?
Likt svanar i blodig skymningssol de blänker,

och skinande svävar på änglars vis.
Vilka är de förtärande ljud som dränker

honom som seglar på de härjade haven,
och som fyllt i sitt sargade hjärta
droppar av gift, hans envisa tro begravnen
av det bottenlösa havets svärta?
Vem seglar på alla de härjade haven?

Vilka lågor tänder höga skyars smekning,
den, som min nakna längtan ömsint klär?
Har den frågat, den som sett dess månskenssvepning:
”är nattens väna stjärnor närmre där?”

Längtans lågor tänder höga skyars smekning.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lethe med Poeter.se id #37713 innehar upphovsrätten